

СЛОВО НА ВЕЛИКИ ПЕТЪК

13 април (31 март ст. ст.) 2012 г.

„Ето, наистина зъл съвет се събра с омраза, за да осъди като подсъден

Господа, Седящ във висините като Съдия на всички... ”

(седален от трипеснеца на повечерието във Велики вторник)

Има ли, възлюбени, предел самоумалвяването и смирението на Всеомогъщия? Днес изпълнени с омраза човеци съдят Съдията на вселената. Днес служителите на Закона отреждат смърт за Законодателя. Днес пред съдилището на Пилат е подсъдим Изворът на вечната правда. Днес човеци вдигат ръка, за да лишат от живот Този, Който оживотворява всичко съществуващо.

Допуска ли е някой от тези обезумели люде, че кротостта на Богочовека е по-силна от човешката ярост, че любовта Му е по-крепка от човешката злоба и смирението Му е по-могъщо от човешката гордост? Помислял ли е, че цялата тази не само човешка, но и демонска омраза към Спасителя ще бъдат погълнати от безбрежния океан на Неговата кротост, смирение и любов? Едва ли. Но наследниците на тези безумци разбраха поражението си. Разбраха, че не могат да убият Христос. Затова решиха да забравят за Него, да Го прогонят от своя свят, да убият лика Му в себе си и така да превърнат Велики петък в едно нескончаемо „днес”. Но в този си стремеж те неизбежно умъртвяват не друго, а собствената си човечност, която без Богочовека е прекършена, изсъхваща вейка. Да можеха да проумеят, че това тяхно „днес” е мимолетно и в миговете му те събират мрак преди всичко за себе си, трупат непрогледен мрак, който ще ги посрещне на прага на вечността...

Ала какво да кажем, когато в това наглед дълготрайно „днес” не други, а мнозина първосвещеници и свещеници, зовящи се Христови, говорят за Христа, а с делата си Го пъдят от себе си, пъдят Го от храма и от душите на тия малките, които вярват в Него? Какво да кажем, когато църковни сановници затварят дверите на Христовата истина пред човеците; нито сами влизат, нито влизащите

пускат да влязат (ср. Мат. 23:13)? Какво да речем, когато днес не Христос гони търговците от Божия дом, а търговци гонят Христа от Неговия храм?

Но и от това видимо поражение ще избликне победа. Ето, човеци продължават да съдят Съдията на всички, силят се да изтрият Божия лик от душите си, а Христос Бог дава мощ на Своя лик, изписан и върху дърво и той съкровено осиява ликовете на тия, които с искрена и топла вяра го почитат. Щом упорити слепци станат водачи на искащи да прогледат, Господ дарява водачество на безвестни люде, на младенци и сиромаси. Щом човешките езици занемаят от неверие, и костите на праведните благовестят Божията истина. Но ето, в пристъп на предсмъртна ярост лъжата напират да осъди и да умъртви истината, покварата – да изправи пред съд чистотата, злото – да издаде законна присъда над доброто. Сякаш отвред се събира „зъл съвет с омраза“...Ала над всички тези опити ще възтържествува тайната на Христовия Велик петък – на това потресаващо поражение, по-могъщо от всички човешки победи взети заедно. Всички човешки победи са поразени и ще бъдат поразени от смъртта, единствено Христовото поражение на Велики петък победи греха, обезсили лъжата, срази нейния баща (ср. Иоан. 8:44) и смъртно нарани самата смърт. С кротък глас дълготърпеливият Христос Господ ни зове да станем участници в Неговото поражение и чрез него – в божествената Му победа, та с просветени умове и сърца да възпеем в днешния велик и свят ден:

Покланяме се на Твоите страдания, Христе;
Покланяме се на Твоите страдания, Христе;
Покланяме се на Твоите страдания, Христе;
Покажи ни и славното Си възкресение! Амин.